

Категорія справи № 592/2112/18: **Кримінальні справи (до 01.01.2019); Злочини проти правосуддя; Невиконання судового рішення.**

Надіслано судом: 17.09.2019. Зареєстровано: 17.09.2019. Оприлюднено: 19.09.2019.

Номер судового провадження: 1-кп/592/137/19

Номер кримінального провадження в ЄРДР: 12016200440004583

Справа № 592/2112/18

Провадження № 1-кп/592/137/19

ВИРОК

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

17 вересня 2019 року

м.Суми

Ковпаківський районний суд м. Суми в складі головуючого Костенко В.Г., за участю секретаря судового засідання Танасюк А.М., прокурора Шаповала В.Г., обвинуваченої ОСОБА_1, захисників Шарикіна Ю.В., Вдовіченка О.В., потерпілого ОСОБА_2, розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду кримінальне провадження внесене до ЄРДР №12016200440004583 від 21.10.2016 по обвинуваченню

ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_1, уродженки м.Суми, Сумської області, громадянина України, з середньою спеціальною освітою, заміжньої, зареєстроване місце проживання АДРЕСА_1, фактично проживаючої за адресою: АДРЕСА_2, раніше не судимої:

у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч. 1 ст. 382 КК України,

ВСТАНОВИВ:

ОСОБА_1 обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення передбаченого ч. 1 ст. 382 КК України за наступних обставин.

Рішенням Ковпаківського районного суду м. Суми від 22.06.2016 у справі №592/2788/16-ц, яке набрало законної сили 02.08.2016, ОСОБА_1 зобов'язано не чинити перешкод ОСОБА_2 у спілкуванні з малолітньою дитиною - донькою ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_2. Цим же рішенням ОСОБА_2 визначено час спілкування з дитиною - донькою ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_2, кожного вівторка та четверга з 16-00 до 20-00 год. та кожної суботи з 10-00 до 20 год. в присутності матері дитини при умові, що дитина в той день не хворіє, у разі відсутності дитини за її місцем реєстрації, замінити побачення телефонною розмовою протягом півгодини або відеозв'язком за допомогою «Скуре».

Відповідно до акта державного виконавця Ковпаківського відділу державної виконавчої служби м. Суми Головного територіального управління юстиції у Сумській області ОСОБА_17 від 09.09.2016 та заяви ОСОБА_1 від 09.09.2016 ОСОБА_1 зобов'язалася не чинити перешкод ОСОБА_2 у спілкуванні з донькою ОСОБА_4, водночас ОСОБА_1 була попереджена про кримінальну відповідальність за невиконання рішення суду.

Відповідно до свідчення про шлюб від 09.09.2017 ОСОБА_1 вступила у шлюб з ОСОБА_5, після чого змінила прізвище на ОСОБА_1.

У вівторок 20.09.2016 о 16 год. ОСОБА_2 прийшов за місцем реєстрації своєї доньки ОСОБА_4, за адресою: АДРЕСА_1, з метою поспілкуватись з останньою, відповідно до визначеного рішенням

суду часу побачень. В подальшому з даного домоволодіння вийшла ОСОБА_7, яка повідомила що її донька ОСОБА_1 знаходиться на роботі. Відповідно до графіку роботи ФОП «ОСОБА_8», ОСОБА_1 вказаного дня не працювала, її місце перебування 20.09.2016 в ході слідства не встановлено. Також 20.09.2016 в період часу з 16 год. до 20 год. ОСОБА_2 неодноразово телефонував ОСОБА_1, але остання не надала можливості поспілкуватись з донькою ОСОБА_4.

Таким чином всупереч ухваленому рішенням Ковпаківського районного суду м. Суми від 22.06.2016 зобов'язанню та порядку зустрічей ОСОБА_2 з донькою ОСОБА_4, ОСОБА_1, реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, та проводити побачення доньки ОСОБА_4 з батьком ОСОБА_2, не прибула за вищевказаною адресою для проведення побачення та не надала ОСОБА_2 можливості спілкуватись із ОСОБА_4 особисто, шляхом телефонної розмови або відеозв'язку, таким чином перешкодила останньому у спілкуванні зі ОСОБА_4, тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У четвер 22.09.2016 близько 16 год. ОСОБА_1, забравши ОСОБА_4 з дошкільного навчального закладу «Дельфін», що знаходиться за адресою: м. Суми, вул. Лермонтова, буд. 2, та зустрівши у даному закладі ОСОБА_2, не реагуючи на прохання останнього щодо спілкування з донькою, реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, відвела їх

спільну доньку додому за адресою: АДРЕСА_1, таким чином перешкодивши ОСОБА_2 у спілкуванні зі ОСОБА_4, тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У суботу 08.10.2016 о 10 год. ОСОБА_2 прийшов за місцем реєстрації своєї доньки ОСОБА_4, за адресою: АДРЕСА_1, з метою спілкування з останньою, відповідно до визначеного рішенням суду часу побачень. В подальшому з даного домоволодіння вийшла ОСОБА_1, яка вчинила словесний конфлікт з ОСОБА_2 та реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, перешкодила побаченню ОСОБА_2 з донькою ОСОБА_4 за реальної можливості його провести. Також 08.10.2016 в період часу з 11 год. до 20 год., ОСОБА_2, неодноразово телефонував ОСОБА_1, але остання не надала можливості поспілкуватись з донькою ОСОБА_4. Таким чином 08.10.2016 у період часу з 10 до 20 год., ОСОБА_1, не надала ОСОБА_2 можливості спілкуватись із ОСОБА_4 особисто, шляхом телефонної розмови або відеозв'язку, тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У четвер 11.10.2016 близько 16-00 год. ОСОБА_1, продовжуючи свої протиправні дії, забравши ОСОБА_4 з дошкільного навчального закладу «Дельфін», що знаходиться за адресою м. Суми, вул. Лермонтова, 2, та зустрівши у даному закладі ОСОБА_2, не реагуючи на прохання останнього щодо спілкування з донькою, реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, відвела їх спільну доньку до дому за адресою: АДРЕСА_1, таким чином перешкодивши ОСОБА_2 у спілкуванні зі ОСОБА_4, тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У вівторок 18.10.2016 о 16 год. ОСОБА_2 прийшов за місцем реєстрації своєї доньки ОСОБА_4, за адресою: АДРЕСА_1, з метою спілкування з останньою, відповідно до визначеного рішенням суду часу побачень. В подальшому з даного домоволодіння вийшла ОСОБА_1, яка реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, без будь яких поважних причин, відмовилась проводити побачення та не надала ОСОБА_2 можливості спілкуватись зі ОСОБА_4 особисто, шляхом телефонної розмови або відеозв'язку, таким чином перешкодивши останньому у спілкуванні зі ОСОБА_4, тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У суботу 26.11.2016 о 10 год. ОСОБА_2 прийшов за місцем реєстрації своєї доньки ОСОБА_4, за адресою: АДРЕСА_1, з метою спілкування з останньою, відповідно до визначеного рішенням суду часу побачень. В подальшому з даного домоволодіння вийшла ОСОБА_9, яка повідомила що її сестра ОСОБА_1 знаходиться на роботі. Відповідно до графіку роботи ФОП «ОСОБА_8» ОСОБА_1

вказаного дня не працювала, її місце перебування 26.11.2016 в ході досудового слідства не встановлено. Також 26.11.2016 в період часу з 18 год. до 19 год., ОСОБА_2 , неодноразово телефонував ОСОБА_1 , але остання не надала можливості поспілкуватись з донькою ОСОБА_4 . Таким чином, ОСОБА_1 , реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, не прибула за вищевказаною адресою для проведення побачення та у період часу з 10 до 20 год. 26.11.2016 не надала ОСОБА_2 можливості спілкуватись із ОСОБА_4 особисто, шляхом телефонної розмови або відеозв'язку, таким чином перешкодивши останньому у спілкуванні зі ОСОБА_4 , тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У вівторок 24.01.2017 у період часу з 16 до 17 год. ОСОБА_1 , знаходячись в м. Суми по вул. Прокоф'єва, не реагуючи на неодноразові дзвінки ОСОБА_2 з проханням надати можливість поспілкуватись з донькою ОСОБА_4 , продовжуючи свої вище вказані протиправні дії, реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, відмовилась дати телефон донці, чим не надала ОСОБА_2 можливості спілкуватись із ОСОБА_4 , шляхом телефонної розмови або відеозв'язку, таким чином перешкодивши останньому у спілкуванні зі ОСОБА_4 , тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У четвер 26.01.2017, 12 год. 36 хв., ОСОБА_2 , зателефонував ОСОБА_1 та попросив надати можливість зустрітись з донькою в кінотеатрі «Дружба» в м. Суми, але ОСОБА_1 , продовжуючи свої протиправні дії, реалізуючи злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, без будь яких підстав відмовила у проведенні побачення та відмовилась давати телефон донці для спілкування з батьком. О 17 год. 27 хв. ОСОБА_2 прийшов за місцем реєстрації своєї доньки ОСОБА_4 , за адресою: АДРЕСА_1 , з метою спілкування з останньою, відповідно до визначеного судом часу побачень та викликав працівників поліції за даною адресою. В подальшому лише після прибуття працівників поліції, о 17 год. 34 хв., ОСОБА_1 вивела ОСОБА_4 на вулицю для проведення побачення.

Також у період часу з 16 до 20 год. 26.01.2017 ОСОБА_1 не надала ОСОБА_2 можливості спілкуватись із ОСОБА_4 шляхом телефонної розмови або відеозв'язку, таким чином усіма вищевказаними діями перешкодивши останньому у спілкуванні зі ОСОБА_4 , тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У четвер 06.04.2017 о 16 год. ОСОБА_2 зателефонував ОСОБА_1 та попросив надати можливість зустрітись з донькою, але ОСОБА_1 , продовжуючи свої вищевказані протиправні дії, реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, повідомила, що на даний час перебуває на роботі, а тому не може провести дане побачення. Відповідно до графіку роботи ФОП « ОСОБА_10 », ОСОБА_1 , вказаного дня не працювала, її місце перебування 06.04.2016 в ході досудового слідства не встановлено. Також 06.04.2016 в період часу з 17:00 год. до 20 год., ОСОБА_2 , неодноразово телефонував ОСОБА_1 , але остання відмовилась давати телефон донці для спілкування зі ОСОБА_2 . Таким чином ОСОБА_1 у період часу з 16 до 20 год. 06.04.2017 не надала ОСОБА_2 можливості спілкуватись із ОСОБА_4 особисто, шляхом телефонної розмови або відеозв'язку, тим самим перешкодивши останньому у спілкуванні зі ОСОБА_4 , тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У четвер 06.05.2017 близько 14 год. ОСОБА_1 виїхала з м. Суми до м. Білопілья, Сумської області. Також 06.05.2016 в період часу з 10 год. до 19 год. ОСОБА_2 неодноразово телефонував ОСОБА_1 , але остання не надала можливості поспілкуватись з донькою ОСОБА_4 , таким чином перешкодивши ОСОБА_2 у спілкуванні зі ОСОБА_4 , тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У вівторок 16.05.2017 о 16 год. ОСОБА_2 прийшов за місцем реєстрації своєї доньки ОСОБА_4 , за адресою: АДРЕСА_1 , з метою спілкування з останньою, відповідно до визначеного рішенням суду часу побачень. Із вказаного домоволодіння до ОСОБА_2 ніхто не вийшов, ОСОБА_1 , не реагуючи на неодноразові дзвінки ОСОБА_2 з проханням надати можливість поспілкуватись з донькою ОСОБА_4 , продовжуючи свої вищевказані протиправні дії, реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та

цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, не надала ОСОБА_2 можливості спілкуватись із ОСОБА_4 особисто, шляхом телефонної розмови або відеозв'язку, таким чином перешкодивши останньому у спілкуванні зі ОСОБА_4, тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У вівторок 23.05.2017 о 16 год. ОСОБА_2 прийшов за місцем реєстрації своєї доньки ОСОБА_4, за адресою: АДРЕСА_1, з метою спілкування з останньою, відповідно до визначеного судом часу побачень. Із вказаного домоволодіння до потерпілого ніхто не вийшов, ОСОБА_1, не реагуючи на неодноразові дзвінки ОСОБА_2 з проханням надати можливість поспілкуватись з донькою ОСОБА_4, продовжуючи свої вищевказані протиправні дії, реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, не надала ОСОБА_2 можливості спілкуватись із ОСОБА_4 особисто, шляхом телефонної розмови або відеозв'язку, таким чином перешкодивши останньому у спілкуванні зі ОСОБА_4, тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

У четвер 08.06.2017 в період часу з 17 год. до 20 год., ОСОБА_2 неодноразово телефонував ОСОБА_1 та просив останню надати можливість поговорити по телефону з донькою, але ОСОБА_1, перебуваючи в м. Білопілья Сумської області, а з 17 год. 19 хв. у м. Суми, більш точного місця її перебування слідством не встановлено, відмовилась давати телефон доньці, таким чином, продовжуючи свої вищевказані протиправні дії, реалізуючи свій злочинний намір, діючи умисно та цілеспрямовано, не бажаючи виконувати вищевказане рішення суду, перешкодила ОСОБА_2 у спілкуванні зі ОСОБА_4, тобто умисно не виконала рішення суду за наявності реальної можливості його виконання.

Своїми діями ОСОБА_1 упродовж 2016 та 2017 років, а саме 20.09.2016, 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, 18.10.2016, 26.11.2016, 24.01.2017, 26.01.2017, 06.04.2017, 06.05.2017, 16.05.2017, 23.05.2017, 08.06.2017 умисно, усвідомлюючи протиправний характер своїх дій, не виконувала рішення Ковпаківського районного суду міста Суми від 22.06.2016, яке набрало законної сили 02.08.2016, шляхом систематичного перешкоджання ОСОБА_2 у спілкуванні з малолітньою дитиною - донькою ОСОБА_4 у визначений судом час, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 382 КК України - умисному невиконанні рішення суду, що набрало законної сили.

Обвинувачена свою вину у вчиненні кримінального правопорушення при зазначених вище обставинах не визнала повністю та відмовилася давати покази.

Стороною обвинувачення надані наступні докази.

Потерпілий ОСОБА_2 пояснив, що має з ОСОБА_1 спільну дитину ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_2. З квітня 2015 ОСОБА_1 з дитиною живуть окремо. Згаданим рішенням суду визначений графік участі у вихованні, шляхом побачень у вівторок і четвер з 16-00 до 20-00, у суботу з 10-00 до 20-00.

09.09.2016 представники виконавчої служби повідомили ОСОБА_1 про необхідність виконання рішення суду і попередили про кримінальну відповідальність, про що оформили відповідні документи.

20.09.2016 прийшов додому за місцем проживання дочки з метою побачення з донькою. Втім ОСОБА_1 пішла з дому, а дитину залишила на свою матір ОСОБА_15 Побачитися з дитиною так і не дали. У зв'язку з невиконанням рішення викликав поліцію.

22.09.2016 приблизно о 16-00 прибув до ДНЗ «Дельфін», але ОСОБА_1 без жодних пояснень забрала дитину додому і не надала можливості поспілкуватись.

08.10.2016 приблизно о 10-00 прибув за місцем проживання дочки, але ОСОБА_1 дитину не видала. О 14-00 вона зателефонувала і запропонувала побачення з дитиною о 16-00. Втім коли прийшов до них, вона знов дитину не надала.

11.10.2016 приблизно о 16-00 прибув до ДНЗ «Дельфін», але ОСОБА_1 зі своєю сестрою без жодних пояснень забрали дитину додому. У закладі ОСОБА_1 попередила співробітників ДНЗ щоб його до

дитини не пускали.

18.10.2016 приблизно о 16-00 прибув за місцем проживання, але ОСОБА_1 дитину не видала. У присутності представників ювенальної превенції ОСОБА_1 зобов'язалася надавати дитину, втім коли представники пішли вона дитину забрала.

26.11.2016 приблизно о 10-00 прибув за місцем проживання дитини, але ОСОБА_1 місце проживання покинула, а дитину залишила ОСОБА_15 .. Близько 20 разів телефонував ОСОБА_1 на її особистий телефон, але вона не відповідала.

24.01.2017 зателефонував ОСОБА_1 на телефон, щоб поспілкуватися з дитиною, але вона стала погрожувати і відмовилася надавати дитину. У цей день сам був у Чернігівській області.

26.01.2017 о 16-00 зателефонував ОСОБА_1 і попросив дати дитину, щоб сходити до кінотеатру «Дружба». Однак від останньої у свій бік почув тільки образи, а дитину вона не надала.

06.04.2017 о 16-00 зателефонував ОСОБА_1 і попросив дати дитину, на що остання стала погрожувати.

06.05.2017 ОСОБА_1 виїхала за межі міста Суми. Зателефонував їй щоб поспілкуватися з дитиною, але ОСОБА_1 відмовила.

16.05.2017 лише телефонував ОСОБА_1 , але остання телефон не брала.

23.05.2017 приблизно о 16-00 прийшов за місцем проживання але ніхто двері не відчинив і на телефонні дзвінки не відповідали.

08.06.2017 приблизно о 17-20 знов зателефонував, але ОСОБА_1 на телефонний дзвінок не відповіла. Знає, що дитина була десь у Білопольському районі.

Також потерпілий зазначив, що про кожний випадок невиконання повідомляв поліцію.

Свідок ОСОБА_17 , старший державний виконавець Ковпаківського відділу державної виконавчої служби м.Суми Головного територіального управління юстиції в Сумській області, пояснила, що у неї 05-12 вересня 2016 року на виконання був виконавчий лист Ковпаківського районного суду м. Суми. Згідно рішення суду ОСОБА_1 зобов'язана була не чинити перешкод у спілкуванні з дитиною ОСОБА_2 ОСОБА_1 за місцем проживання було доведено зміст судового рішення та відібрано відповідну розписку. Виконавче провадження з виконання судового рішення було закрито у зв'язку з виконанням.

Свідок ОСОБА_19 , пояснила, що до кінця листопада 2017 як інспектор ювенальної превенції сектору превенції Сумського ВП ГУНП в Сумській області виконувала посадові обов'язки на території за місцем проживання ОСОБА_1 .. ОСОБА_2 звертався зі скаргами, що ОСОБА_20 не дає бачитися з дочкою. ОСОБА_2 пред'явив рішення суду яким встановлено порядок побачень з дитиною. У зв'язку з такими зверненнями телефонувала ОСОБА_21 Вона заперечувала,, що чинить перешкоди ОСОБА_2 Пояснювала, що іноді дитина була хвора, іноді була на роботі. Одного разу разом з ОСОБА_22 і ОСОБА_2 ходили до ОСОБА_20 і вона вивела дитину на побачення зі ОСОБА_2 Останній гуляв з дитиною на виставці в «Універмазі «Київ».

Свідок ОСОБА_22 , пояснив, що працює у Службі у справах дітей Сумської міської ради. Приблизно взимку на початку 2017 року до нього звернулася з сектору ювенальної превенції ОСОБА_19. Звернення стосувалося того, що надійшло звернення ОСОБА_2 про перешкоди у спілкуванні з дитиною з боку ОСОБА_1 Приблизно о 16-00 разом з ОСОБА_19 і ОСОБА_2 особисто приходив додому до ОСОБА_1 за адресою АДРЕСА_5 . Вони роз'яснили останній необхідність надання дитини ОСОБА_2 для побачень та виховання. ОСОБА_1 заперечувала, що не дає дитину ОСОБА_2 , казала, що він на неї наговорює. Дитину вона вивела на вулицю. Однак дитина, дівчинка віком близько 3-4 років, не хотіла іти до ОСОБА_2 Потім усі разом вирішили піти до ТЦ «Київ». Там дитина провела певний час зі ОСОБА_2 , а вони з матір'ю були поряд. Між ОСОБА_2 та ОСОБА_1 вочевидь існували неприязні стосунки. Про невиконання рішення казав лише ОСОБА_2

Свідок ОСОБА_25, інспектор роти №3 БУПП в Сумській області, пояснив, що взимку, точного часу не пам'ятає, виїздив до ТРЦ «Лавина» на виклик. Згідно повідомлення була конфліктна ситуація між колишніми чоловіком і дружиною. По приїзді на місці був інший екіпаж з учасниками конфлікту. Пам'ятає, що ОСОБА_1 доставив у Сумський ВП для написання заяви.

Свідок ОСОБА_26, інспектор навчально-методичної роботи академії поліції м. Суми Сумської філії ХНУВС, пояснив, що у 2017 році на весні у вечірній час, точного часу не пам'ятає, чергував з ОСОБА_27 та їздив на виклик до ТЦ «Лавина». Там між ОСОБА_1 і ОСОБА_2 був конфлікт з приводу дитини. Поспілкувавшись з ними доставив ОСОБА_1 до Сумського ВП. Остання була з дитиною, дівчинкою, за віком близько 4-5 років. Також до Сумського ВП доставили ОСОБА_2. Свідок пояснив, що зі слів колег, виклики поліції по цим особам вже були із-за дитини, нібито ОСОБА_1 не дає бачитися з дитиною.

Свідок ОСОБА_28, командир роти ТОР УПП в Сумській області, пояснив, що взимку 2017 року приблизно в період з 17-00 до 19-00, точного часу не пам'ятає, був на чергуванні. Екіпажом виїздив на виклик ОСОБА_2 на вул. Горького у м. Суми. Останній пояснив, що має рішення суду на побачення з дитиною, але дружина не надає дитину. Він також показав де живе матір з дитиною, у будинках у приватному секторі. Постукали у будинок і двері вичинила чи сама ОСОБА_1 чи її матір, точно не пригадує. На скаргу ОСОБА_2 ОСОБА_1 пояснила, що не чинить перешкод у спілкуванні та вивела дитину на вулицю. Це була дівчинка, віком приблизно 4 роки. ОСОБА_2 і дитина разом погуляли приблизно 15 хвилин і після цього ОСОБА_2 сказав, що задоволений побаченням та вважав, що оскільки холодно то слід припинити побачення у інтересах дитини. Також свідок вказав, що влітку так само виїзжав на виклик ОСОБА_2. Однак матері і дитини за місцем проживання не було. Зі слів матері ОСОБА_1 виїхала з дитиною за межі Сумської області. ОСОБА_29 розмовляв з ОСОБА_1 по телефону, остання казала, що за межами Сумської області. Вважає, що ОСОБА_2 викликав поліцію, щоб зафіксувати факт.

Свідок ОСОБА_8, пояснив, що є підприємцем. У 2016 році орендував торгівельну точку по АДРЕСА_6 у ОСОБА_31 Там у нього працювала ОСОБА_1. За розкладом вона працювала п'ять робочих днів і два вихідних. Потім працювала чотири через чотири. Не виключає, що напарники могли підміняти одна одну. Також свідок знає ОСОБА_32, але та працювала у ФОП ОСОБА_10 Свідок не обізнаний у відносинах між ОСОБА_1 і ОСОБА_2.

Свідок ОСОБА_32, пояснила, що працювала з ОСОБА_1 у ФОП ОСОБА_10 приблизно у 2016-2017 роках. Працювали по графіку чотири дні через чотири вихідні дні. Іноді підміняла ОСОБА_1 на її прохання, якщо хворіла дитина чи у інших невідкладних випадках. Іноді остання підміняла її, зокрема у квітні 2017 року та у липні 2017. Одного разу в січні 2017 року свідок заміняла ОСОБА_36. У той день приблизно о 16-00 ОСОБА_2 приходив на роботу і цікавився де ОСОБА_1. Потім приходили співробітники поліції і зафіксували, що ОСОБА_1 не було на роботі. Остання розповідала, що ОСОБА_2 заважає жити, нервує її і дитину, телефонував і ображав по телефону.

Свідок ОСОБА_10, пояснила, що є підприємцем. ОСОБА_1 працювала у неї продавцем продовольчих товарів 2017-2018 роках у кіоску на АДРЕСА_7. Режим роботи був чотири дні через чотири дні. Графіки роботи склалися на рік уперед. Не виключає, що іноді продавці підміняли одна одну за домовленістю. Продавці одна одну могли підміняти, але повинні були відробити необхідні часи. Зі свого боку суворо не вимагала від продавців дотримуватися графіку. Головне, щоб працювала торгівельна точка і продавці відпрацьовували свої години. У зв'язку з хворобою ОСОБА_1, могла не виходити на роботу. Відпрацьовані години були зазначені у графіках роботи та табелях обліку робочого часу. Про судові рішення свідку нічого не відомо.

Графіки роботи і Графіки обліку робочого часу ФОП ОСОБА_10 за період січня - червня 2017 з 08-00 до 20-00, згідно яких визначені робочі дні ОСОБА_32 і ОСОБА_1. Зокрема порівнюючи графік роботи і побачень встановлених судовим рішенням та пред'явлені у обвинуваченні вбачається, що у ОСОБА_1 24.01.2017, 06.04.2017, 06.05.2017, 16.05.2017, 23.05.2017, 08.06.2017 були неробочими днями. Робочим днем був четвер 26.01.2017 з 08-00 до 20-00. (т.1 а.с.234)

Табелі обліку робочого часу ФОП ОСОБА_42 за період січня - червня 2017 року, з яких вбачається, що ОСОБА_1 відпрацьовувала згідно наведеного вище графіку робочі дні. Зокрема 26.01.2017

відпрацювала 12 годин. 24.01.2017, 06.04.2017, 06.05.2017, 16.05.2017, 23.05.2017, 08.06.2017 немає відпрацьованих годин.

Графіки обліку робочого часу ФОП ОСОБА_8 у період вересня 2016 - січня 2017 з яких вбачається, що ОСОБА_1 визначені не робочі дні 20.09.2016, 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, 18.10.2016, 24.01.2017, 26.01.2017. Робочий день з 08-00 до 20-00 визначено 26.11.2016.

Документи виконавчого провадження № 585/17 та за ЄДРВП № 52120312 з яких вбачається, що 05.09.2016 постановою державного виконавця Ковпаківського відділу державної виконавчої служби м.Суми Головного територіального управління юстиції в Сумській області ОСОБА_17 відкрито виконавче провадження за заявою ОСОБА_2 про виконання рішення Ковпаківського районного суду м.Суми від 22.06.2016, справа № 592/2788/16-ц, яким зобов'язано ОСОБА_1 не чинити перешкод ОСОБА_2 у спілкуванні з малолітню дитиною донькою ОСОБА_4 , ІНФОРМАЦІЯ_2 .

09.09.2016 державним виконавцем ОСОБА_17 доведено до ОСОБА_1 резолютивну частину виконавчого листа. У той же день ОСОБА_1 склала письмову заяву на адресу відділу державної виконавчої служби у якій зобов'язалася не чинити ОСОБА_2 перешкод у спілкуванні з донькою ОСОБА_4 та про те що резолютивну частину виконавчого листа доведено до відому.

12.09.2016 державний виконавець ОСОБА_17 виніс постанову про закінчення виконавчого провадження № 52120312 на підставі п. 8 ч.1 ст. 49, ст. 50 Закону України «Про виконавче провадження», з примусового виконання виконавчого листа № 592/2788/16 виданого 22.06.2016 Ковпаківським районним судом м.Суми, про зобов'язання ОСОБА_1 не чинити перешкод ОСОБА_2 у спілкуванні з малолітньою дитиною Донькою ОСОБА_4 , ІНФОРМАЦІЯ_2 Постанова мотивована тим, що згідно заяви боржника від 09.09.2016 остання зобов'язується не чинити перешкод ОСОБА_2 у спілкуванні з донькою ОСОБА_4 Про кримінальну відповідальність попереджена, про що складено акт державного виконавця від 09.09.2016.

03.11.2016 Ковпаківським районним судом м.Суми розглянуто скаргу ОСОБА_2 на постанову державного виконавця Ковпаківського відділу державної виконавчої служби м.Суми Головного територіального управління юстиції в Сумській області ОСОБА_17 про закінчення виконавчого провадження, заінтересована особа ОСОБА_1 , та постановлено ухвалу. Так скаргу про скасування постанови державного виконавця ОСОБА_17 про закінчення виконавчого провадження № 521200312 від 10.09.2016, як таку що є необґрунтованою та прийнята передчасно і без виконання всіх визначених законом заходів; зобов'язання державного виконавця Ковпаківського ВДВС Сумського МУ Юстиції ОСОБА_17 відновити виконавче провадження № 521200312 від 10.09.2016, виконати вимоги ст. 63 Закону України «Про виконавче провадження», винести постанову про накладення на боржника штрафу та надіслати до органу досудового розслідування повідомлення про вчинення боржником кримінального правопорушення залишити без задоволення.

Також виконавче провадження містить копію виконавчого листа Ковпаківського районного суду м.Суми від 22.06.2016, справа № 592/2788/16-ц, який виданий 30.08.2016. З виконавчого листа вбачається, що у листі наведена цитата судового рішення «Ковпаківський районний суд м.Суми 22 червня 2016 р. розглянувши справу за позовом ОСОБА_2 до ОСОБА_1 , третя особа: Служба у справах дітей Сумської міської ради про усунення перешкод виконання батьківських прав та обов'язків і встановлення графіку спілкування з дитиною суд вирішив: зобов'язати ОСОБА_1 не чинити перешкод ОСОБА_2 у спілкуванні з малолітньою дитиною донькою ОСОБА_4 , ІНФОРМАЦІЯ_2 .» «Судове рішення набрало законної сили 02.08.2016.»

У матеріалах виконавчого провадження міститься скарга ОСОБА_2 в якій він зазначає, що ОСОБА_1 , не виконала судові рішення і ці факти зафіксовані працівниками патрульної поліції та Сумським ВП ГУНП в Сумській області 09.07.16, 6.07.16, 22.07.16, 30.07.16, 06.08.16, 11.08.16, 13.08.16, 20.08.16, 23.08.16, 27.08.16, 30.08.16.

Відеозаписи зроблені ОСОБА_2 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, 11.10.2016, 26.11.2016.

Так у записах датованих 22.09.2016 міститься інформація про те, що ОСОБА_2 коментує події, повідомляє, що ОСОБА_1 не дає дитину. ОСОБА_1 йде з дитиною по вулиці і уходить. ОСОБА_2 у

спину докоряє, що має право на побачення. Відео переривається та не містить повних подій. ОСОБА_2 з'ясовує стосунки, питає чого його ображають.

08.10.2016 ОСОБА_2 коментує події, які не стосуються подій кримінального провадження. Згадує про рішення про встановлення його батьківства. Згадує рішення про його участь у вихованні дитини. Він зазначив, що знаходиться у АДРЕСА_5 . Постукав у хвіртку. На вулиці крапає невеликий дощ. ОСОБА_2 просить дати дитину. ОСОБА_1 просить убити камеру. Після цього ОСОБА_2 викликає поліцію. На виклик приїхав патрульний автомобіль. ОСОБА_2 знов починає запис о 16-00, пригадав події дня і зазначає, що на пропозицію ОСОБА_1 з'явився для побачення з дитиною. Вийшла жінка (зі слів ОСОБА_2 - ОСОБА_7) і стала докоряти, що не приніс подарунки, ОСОБА_2 висловив зустрічний докор щодо боргу. ОСОБА_7 пішла, і із-за забору жіночий голос сказав, що дитину по дощу не пусять. ОСОБА_2 викликав поліцію. Приїхали співробітники поліції і зайшли у будинок.

11.10.2016 о 15-15 ОСОБА_2 прийшов до дошкільного закладу «Дельфін», звернувся до дитини і повідомив, що чекає. Потім прийшла ОСОБА_1 і у присутності ОСОБА_2 забрала дитину. При цьому ОСОБА_2 зробив зауваження, що має право на побачення і є відповідне рішення. Дитина не спілкувалася зі ОСОБА_2 .. Потім ОСОБА_2 йде за ними і висловлює наміри спілкуватися. ОСОБА_1 несе дитину на руках та проганяє ОСОБА_2

26.11.2016 ОСОБА_2 коментує події, що ОСОБА_1 не з'явилася до суду. Він прийшов за місцем проживання дитини. Втім дитину не дали. Потім він стукає у хвіртку. Вийшла, зі слів ОСОБА_2 , ОСОБА_43 і сказала, «на роботі», маючи на увазі ОСОБА_1 .. ОСОБА_2 викликав поліцію.

Протокол тимчасового доступу до речей і документів від 05.02.2018 з якого вбачається, що ПРАТ «ВФ Україна» надана інформація про з'єднання абонентського номеру НОМЕР_1 по датах(т. 2 а.с.4-11).

Так 20.09.2016 з 16-00 до 20-00 мобільний термінал з абонентським номером мав зв'язок у м. Суми в межах дії базової станції на вул. Горького.

08.10.2016 з 10-00 до 20-00 - у м. Суми в межах дії базової станції на вул. 8-го Березня, вул.Калінінградська.

18.10.2016 з 16-00 до 20-00 - у м. Суми в межах дії базової станції на вул.Калінінградська.

26.11.2016 з 16-00 до 20-00 - у м. Суми в межах дії базової станції на вул. Горького.

13.12.2016 з 16-00 до 20-00 - у м. Суми в межах дії базової станції на вул. Горького.

24.01.2017 з 16-00 до 20-00 - у м. Суми в межах дії базової станції на вул. Прокоф'єва.

26.01.2017 з 16-00 до 20-00 - у м. Суми в межах дії базової станції на вул. 8-го Березня, вул. Горького.

06.04.2017 з 16-00 до 20-00 - у м. Суми в межах дії базової станції на вул. Прокоф'єва.

16.05.2017 з 16-00 до 20-00 - у м. Суми в межах дії базової станції на вул.Калінінградська, вул.Засумська.

23.05.2017 з 16-00 до 20-00 - у м. Суми в межах дії базової станції на вул . 8-го Березня, вул.Калінінградська.

Протокол тимчасового доступу до речей і документів від 19.10.2017 з якого вбачається, що ПРАТ «ВФ Україна» надана інформація про з'єднання абонентського номеру НОМЕР_1 по датах. (т.2 а.с. 16-31):

06.05.2017 з 10-00 до 19-00 мобільний термінал з абонентським номером мав зв'язок в межах дії базової станції у м.Білопіль та с.Речки, Білопільського району Сумської області;

08.06.2017 з 16-00 до 20-00 у м.Білопіль та с.Речки , Білопільського району Сумської області та м.Суми вул. Прокоф'єва.

Свідки ОСОБА_7 , мати обвинуваченої, та ОСОБА_9 , сестра обвинуваченої, відмовилися від показів.

Положеннями статті 17 КПК України «Презумпція невинуватості та забезпечення доведеності вини» визначено наступне:

1. Особа вважається невинуватою у вчиненні кримінального правопорушення і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено у порядку, передбаченому цим Кодексом, і встановлено обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили.
2. Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні кримінального правопорушення і має бути виправданим, якщо сторона обвинувачення не доведе винуватість особи поза розумним сумнівом.
3. Підозра, обвинувачення не можуть ґрунтуватися на доказах, отриманих незаконним шляхом.
4. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на користь такої особи.
5. Поводження з особою, вина якої у вчиненні кримінального правопорушення не встановлена обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили, має відповідати поведженню з невинуватою особою.

Положеннями статті 22 КПК України «Змагальність сторін та свобода в поданні ними суду своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості» визначено наступне:

1. Кримінальне провадження здійснюється на основі змагальності, що передбачає самостійне обстоювання стороною обвинувачення і стороною захисту їхніх правових позицій, прав, свобод і законних інтересів засобами, передбаченими цим Кодексом.
2. Сторони кримінального провадження мають рівні права на збирання та подання до суду речей, документів, інших доказів, клопотань, скарг, а також на реалізацію інших процесуальних прав, передбачених цим Кодексом.
6. Суд, зберігаючи об'єктивність та неупередженість, створює необхідні умови для реалізації сторонами їхніх процесуальних прав та виконання процесуальних обов'язків.

Згідно ч. 1 ст. 92 КПК України обов'язок доказування обставин, передбачених статтею 91 цього Кодексу, за винятком випадків, передбачених частиною другою цієї статті, покладається на слідчого, прокурора та, в установлених цим Кодексом випадках, - на потерпілого.

Судом повністю надано можливість стороні обвинувачення надати усі наявні докази обвинувачення, які вони вважали за необхідне подати на підтвердження невиконання судового рішення 20.09.2016, 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, 18.10.2016, 26.11.2016, 24.01.2017, 26.01.2017, 06.04.2017, 06.05.2017, 16.05.2017, 23.05.2017, 08.06.2017.

Згідно обвинувального акту ОСОБА_1 обвинувачується, у тому, що рішенням Ковпаківського районного суду м. Суми від 22.06.2016 у справі № 592/2788/16-ц, яке набрало законної сили 02.08.2016, ОСОБА_1 зобов'язано не чинити перешкод ОСОБА_2 у спілкуванні з малолітньою дитиною - донькою ОСОБА_4 , ІНФОРМАЦІЯ_2 . Цим же рішенням ОСОБА_2 визначено час спілкування з дитиною - донькою ОСОБА_4 , ІНФОРМАЦІЯ_2 , кожного вівторка та четверга з 16-00 до 20-00 год. та кожної суботи з 10-00 до 20 год. в присутності матері дитини при умові, що дитина в той день не хворіє, у разі відсутності дитини за її місцем реєстрації, замінити побачення телефонною розмовою протягом півгодини або відеозв'язком за допомогою «Скуре».

Втім ОСОБА_1 не виконала рішення за наведеними вище обставинами обвинувачення 20.09.2016, 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, 18.10.2016, 26.11.2016, 24.01.2017, 26.01.2017, 06.04.2017, 06.05.2017, 16.05.2017, 23.05.2017, 08.06.2017.

З наведеного змісту рішення вбачається, що воно ухвалене згідно ч. 2 ст. 159 СК України. Так суд визначає способи участі одного з батьків у вихованні дитини (періодичні чи систематичні побачення, можливість спільного відпочинку, відвідування дитиною місця його проживання тощо), місце та час їхнього спілкування. В окремих випадках, якщо це викликано інтересами дитини, суд може обумовити побачення з дитиною присутністю іншої особи.

Положеннями ч. 1 ст. 382 КК України передбачена відповідальність за умисне невиконання рішення суду, що набрало законної сили.

Ураховуючи наведений зміст рішення суду та положення ч. 2 ст. 159 СК України, диспозицією ч. 1 ст. 382 КК України встановлена кримінальна відповідальність за кожен день невиконання судового рішення 20.09.2016, 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, 18.10.2016, 26.11.2016, 24.01.2017, 26.01.2017, 06.04.2017, 06.05.2017, 16.05.2017, 23.05.2017, 08.06.2017.

Кожен день невиконання рішення утворює закінчений склад злочину, а тому по кожному дню слід встановлювати обставини вчинення злочину на підставі досліджених доказів.(ст.91 КПК України)

ОСОБА_2 пояснив обставини невиконання судового рішення по кожному дню 20.09.2016, 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, 18.10.2016, 26.11.2016, 24.01.2017, 26.01.2017, 06.04.2017, 06.05.2017, 16.05.2017, 23.05.2017, 08.06.2017.

Усі допитані свідки обвинувачення не підтвердили, що ОСОБА_1 не виконувала судові рішення саме 20.09.2016, 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, 18.10.2016, 26.11.2016, 24.01.2017, 26.01.2017, 06.04.2017, 06.05.2017, 16.05.2017, 23.05.2017, 08.06.2017. Так свідки не були очевидцями подій. Покази свідків напряму не підтверджують невиконання ОСОБА_1 судового рішення по дням та обставинам зазначеним у обвинуваченні. Зазначені покази свідків певною мірою підтверджують лише слова потерпілого ОСОБА_2, що обвинувачена не дає спілкуватися з дитиною. Однак на підставі таких показів ствердно не можна встановити невиконання судового рішення при обставинах зазначених у обвинуваченні.

Неможливо встановити наявності чи відсутності умислу у ОСОБА_1 щодо виконання чи не виконання судового рішення. Тобто неможливо встановити умисел та його вид, тобто обставини вчинення злочину.

Державний виконавець ОСОБА_17 надала покази, щодо виконавчого провадження, яке перебувало у неї в провадженні, що ОСОБА_1 зобов'язалася виконувати судові рішення. Втім наведені вище матеріали виконавчого провадження вказують на те, що ОСОБА_1, вона ж ОСОБА_1, була ознайомлена лише з частиною судового рішення про зобов'язання не чинити перешкоди ОСОБА_2, втім, графік побачень та спілкування ОСОБА_2 з донькою не доводився. Виконавче провадження було обмежено лише тим, що ОСОБА_1 письмово зобов'язалася не чинити перешкод ОСОБА_2 у спілкуванні з дитиною. Графік побачень та спосіб спілкування ОСОБА_2 з донькою у межах дослідженого виконавчого провадження до ОСОБА_1 не доводився.

ОСОБА_45, співробітник Служби у справах дітей, та ОСОБА_19, інспектор ювенальної превенції сектору превенції Сумського ВП ГУНП в Сумській області, лише підтвердили, що були звернення ОСОБА_2 з приводу того, що ОСОБА_1 нібито не давала бачитися з дитиною. На початку січня 2017 року у присутності цих свідків ОСОБА_2 спілкувався з дитиною. Свідок ОСОБА_19 казала, що зі слів ОСОБА_2 було судові рішення про порядок побачення з дитиною.

Поліцейські ОСОБА_25, ОСОБА_26 виїздили до ТРЦ «Лавина» на виклик щодо конфлікту між ОСОБА_2 та ОСОБА_1. Втім обставини зазначеного конфлікту не мають значення для розгляду справи, не стосуються обставин обвинувачення, а лише підтверджують наявності неприязних стосунків між ОСОБА_2 та ОСОБА_1.

Поліцейський ОСОБА_28, який виїздив за місцем проживання ОСОБА_1 з дитиною на виклик ОСОБА_2. Втім зазначений свідок лише підтвердив, що була скарга останнього, що йому перешкоджають бачитися з дитиною. Однак зі слів свідка ОСОБА_1 повністю заперечувала скаргу ОСОБА_2. У присутності цього свідка ОСОБА_2 гуляв і спілкувався з дитиною та за власної ініціативи припинив спілкування.

Свідки ОСОБА_8 , ОСОБА_10 та ОСОБА_32 лише підтвердили, що у період який співпадає з періодом обвинувачення ОСОБА_1 , вона ж ОСОБА_1 , працювала у торговельній точці на вул. Горького згідно графіків. Втім графіки були орієнтовні, ОСОБА_32 підміняла ОСОБА_1 на її змінах і навпаки.

Сторона обвинувачення обґрунтовувала можливість виконання рішення графіками робочих часів обвинуваченого ОСОБА_1 .

З огляду на покази зазначених свідків ОСОБА_8 , ОСОБА_10 та ОСОБА_32 , графіки обліку робочого часу ОСОБА_1 у ФОП ОСОБА_10 за період січня - серпня 2017, таблиці обліку робочого часу ФОП ОСОБА_42 за період січня - червня 2017 року, рафіки обліку робочого часу ОСОБА_1 у ФОП ОСОБА_8 , самі по собі нічого не підтверджують. На таких доказах лише припускається, що у ОСОБА_1 не було причин не виконувати судове рішення з тих мотивів, що вона не була на роботі.

Згідно графіків 20.09.2016, 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, 18.10.2016, 24.01.2017, 06.04.2017, 06.05.2017, 16.05.2017, 23.05.2017, 08.06.2017 були у ОСОБА_1 неробочими днями. 26.11.2016 і 26.01.2017 згідно графіків та таблиць обліку використаного робочого часу були робочими днями з 08-00 до 20-00. Тому згідно графіків саме 26.11.2016 і 26.01.2017 у ОСОБА_1 не було об'єктивної можливості виконати судове рішення. Тому обставини обвинувачення за 26.11.2016 і 26.01.2017 також і з цих підстав є сумнівними.

Поряд з цим свідки ОСОБА_8 , ОСОБА_10 зазначили, що графіки були орієнтовними, для оплати праці. Наймані працівники могли підміняти один одного, що підтвердила свідок ОСОБА_32 Остання зазначила, що у січні і у квітні 2017 підміняла ОСОБА_1. Таким чином обставини вчинення злочину 24.01.2017, 06.04.2017, можна ставити під сумнів, щодо наявності у ОСОБА_1 можливості виконання рішення.

Лише покази ОСОБА_2 про невиконання ОСОБА_1 судового рішення при обставинах наведених у обвинуваченні, є недостатніми. Певною мірою покази є сумнівними оскільки зазначені свідки підтверджували наявність конфліктів та неприязних відносин між ОСОБА_2 і ОСОБА_1 І у даному випадку лише покази потерпілого ОСОБА_2 є недостатніми.

З'єднання абонентського номеру НОМЕР_1 , яким користувалася ОСОБА_1 , підтверджує лише, з'єднання і місцезнаходження терміналу на час з'єднання.

Втім такий доказ не можна оцінити як такий, що підтверджує невиконання судового рішення при обставинах наведених у обвинуваченні.

Стороною обвинувачення і потерпілим надані відеозаписи датовані 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, 26.11.2016 та зроблені ОСОБА_29 ..

При наданні оцінки відеозаписам слід зазначити наступне.

За 26.11.2016 на відеозаписі міститься інформація, що ОСОБА_2 повідомлено, що ОСОБА_1 на роботі, що узгоджується з таблицями обліку робочого часу і графіку роботи ФОП ОСОБА_8 згідно яких у ОСОБА_1 26.11.2016 був робочий день з 08-00 до 20-00.

По відеозаписах 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016 ОСОБА_1 заперечує проти зйомки, або каже прибрати камеру, або тікає. Відеозаписи зроблені уривками, що не виключає того, що якісь інші події відбувалися за кадром.

Дії ОСОБА_2 по створенню відеозаписів за своїм змістом відповідають слідчій дії по спостереженню за особою та місцем.

Згідно ч. 3 ст. 93 КПК України сторона захисту, потерпілий, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, здійснює збирання доказів шляхом витребування та отримання від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, службових та фізичних осіб речей, копій документів, відомостей, висновків експертів, висновків ревізій, актів перевірок; ініціювання проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих

(розшукових) дій та інших процесуальних дій, а також шляхом здійснення інших дій, які здатні забезпечити подання суду належних і допустимих доказів.

Ініціювання стороною захисту, потерпілим, представником юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, проведення слідчих (розшукових) дій здійснюється шляхом подання слідчому, прокурору відповідних клопотань, які розглядаються в порядку, передбаченому статтею 220 цього Кодексу. Постанова слідчого, прокурора про відмову в задоволенні клопотання про проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій може бути оскаржена слідчому судді.

Положеннями ст. 269 КПК України визначені засади проведення слідчих дій, щодо спостереження за особою, річчю або місцем.

Так для пошуку, фіксації і перевірки під час досудового розслідування тяжкого або особливо тяжкого злочину відомостей про особу та її поведінку або тих, з ким ця особа контактує, або певної речі чи місця у публічно доступних місцях може проводитися візуальне спостереження за зазначеними об'єктами або візуальне спостереження з використанням відеозапису, фотографування, спеціальних технічних засобів для спостереження.

За результатами спостереження складається протокол, до якого долучаються отримані фотографії та/або відеозапис (ч. 1 ст. 269 КПК України). Згідно частини 2 цієї статті, спостереження за особою згідно з частиною першою цієї статті проводиться на підставі ухвали слідчого судді, постановленої в порядку, передбаченому статтями 246, 248 - 250 цього Кодексу.

Спостереження за особою до постановлення ухвали слідчого судді може бути розпочато на підставі постанови слідчого, прокурора лише у випадку, передбаченому частиною першою статті 250 цього Кодексу. (ч. 3 ст. 269 КПК України)

З наведеного змісту положень закону вбачається, що слідча дія спостереження здійснюється слідчим або відповідними оперативними підрозділами за його дорученням зі складанням протоколу слідчої дії та на підставі відповідного рішення слідчого судді, прокурора чи слідчого.

Втім стороною обвинувачення не надано суду відповідних рішень слідчого судді, прокурора чи слідчого, протоколів.

Більше того така фіксація здійснена до внесення до ЄРДР, на порушення ч. 3 ст. 214 КПК України.

Слід також зазначити, що згідно зі ст. 84 КПК України, доказами у кримінальному провадженні є фактичні дані, отримані у передбаченому цим Кодексом порядку, на підставі яких слідчий, прокурор, слідчий суддя і суд встановлюють наявність чи відсутність фактів та обставин, що мають значення для кримінального провадження й підлягають доказуванню. Процесуальними джерелами доказів є показання, речові докази, документи, висновки експертів.

Відповідно до ч. 1 ст. 99 КПК України, документом є спеціально створений з метою збереження інформації матеріальний об'єкт, який містить зафіксовані за допомогою письмових знаків, звуку, зображення тощо відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження. Згідно ч. 2 цієї статті до документів, за умови наявності в них відомостей, передбачених частини першої цієї статті, можуть належати матеріали фотозйомки, звукозапису, відеозапису та інші носії інформації (у тому числі електронні).

Відповідно до ст. 98 КПК України, речовими доказами є матеріальні об'єкти, котрі були знаряддям вчинення кримінального правопорушення, зберегли на собі його сліди або містять інші відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження, у тому числі предмети, які були об'єктом кримінально протиправних дій, гроші, цінності та інші речі, набуті кримінально протиправним шляхом або отримані юридичною особою внаслідок вчинення кримінального правопорушення. Документи є речовими доказами, якщо вони містять ознаки, зазначені у ч. 1 цієї статті. Таким чином відеозапис можна віднести до документів.

Ст. 34 Конституції України закріплено право кожного вільно збирати, зберігати, використовувати та поширювати інформацію усно, письмово або в інший спосіб - на власний розсуд. Здійснення цих

прав може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету й неупередженості правосуддя.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про інформацію», інформація - це будь-які відомості та/або дані, які можуть бути збережені на матеріальних носіях або відображені в електронному вигляді. Таким чином, у процесі здійснення відеозапису створюється інформація.

Відповідно до ст. 21 Закону України «Про інформацію», інформація з обмеженим доступом є конфіденційною, таємною та службовою інформацією. Конфіденційною є інформація про фізичну особу, а також інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень. Конфіденційна інформація може поширюватися за бажанням (згодою) відповідної особи у визначеному нею порядку та згідно з передбаченими нею умовами, а також в інших випадках, визначених законом.

Порядок віднесення інформації до таємної або службової, а також порядок доступу до неї регулюються законами. До інформації з обмеженим доступом не можуть бути віднесені відомості, у тому числі про факти порушення прав і свобод людини, про незаконні дії органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб тощо.

Відповідно до ч. 1 ст. 307 ЦК України, фізична особа може бути знята на фото-, кіно-, теле- чи відеоплівку лише за її згодою. Згода особи на знімання її на фото-, кіно-, теле- чи відеоплівку припускається, якщо зйомки проводяться відкрито на вулиці, на зборах, конференціях, мітингах та інших заходах публічного характеру. Знімання фізичної особи на фото-, кіно-, теле- чи відеоплівку, у тому числі таємне, без згоди особи, може бути проведене лише у випадках, встановлених законом.

Відповідно до ст. 271 ЦК України, зміст особистого немайнового права становить можливість фізичної особи вільно, на власний розсуд визначати свою поведінку у сфері свого приватного життя.

Ураховуючи наведене, обов'язкова згода фізичної особи на відеозйомку, передбачена ст.307 ЦК України, необхідна у взаємовідносинах, пов'язаних з приватним (особистим) життям, яке охороняється законодавством від неправомірних втручань з боку інших осіб.

Втім з відеозаписів вбачається, що відеозйомку здійснено без згоди ОСОБА_1 і проти її волі. Таким чином збирання доказів саме у такий спосіб суперечить наведеним положенням КПК України та ЦК України.

З огляду на зазначене та положення ст.ст. 86, 214 КПК України відеозаписи є недопустимими і на такі докази суд не може послатися при ухваленні вироку.

Жоден доказ обвинувачення, окрім показів потерпілого ОСОБА_2, не підтверджує того факту що рішенням Ковпаківського районного суду м. Суми від 22.06.2016 у справі № 592/2788/16-ц, яке набрало законної сили 02.08.2016, ОСОБА_2 визначено час спілкування з дитиною - донькою ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_2, кожного вівторка та четверга з 16-00 до 20-00 год. та кожної суботи з 10-00 до 20 год. в присутності матері дитини при умові, що дитина в той день не хворіє, у разі відсутності дитини за її місцем реєстрації, замінити побачення телефонною розмовою протягом півгодини або відеозв'язком за допомогою «Скуре».

Стороною обвинувачення надані документи з виконавчого провадження, яке також не містить рішення суду. З провадження та документів вбачається, що на виконанні перебував виконавчий лист у якому міститься лише зобов'язання ОСОБА_1 не чинити ОСОБА_2 перешкоду спілкуванні з донькою.

Стороною обвинувачення взагалі не надано доказів на підтвердження стану здоров'я дитини по дням по яких пред'явлено обвинувачення. Згідно зазначеного у обвинувальному акті рішення суду стан здоров'я дитини мав також вирішальне значення при побаченнях. Такий недолік розслідування згідно ч. 4 ст. 17 КПК України тлумачиться на користь обвинуваченої.

Ураховуючи наведене у сукупності вбачається, що стороною обвинувачення не надано достатніх доказів на підтвердження вчинення ОСОБА_1 20.09.2016, 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, 18.10.2016, 26.11.2016, 24.01.2017, 26.01.2017, 06.04.2017, 06.05.2017, 16.05.2017, 23.05.2017, 08.06.2017 злочинів передбачених ч. 1 ст. 382 КК України.

Окрім того прокурором наданий витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань (ЄРДР) за № 12016200440004583 від 21.10.2016. З витягу вбачається, що 21.10.2016 о 12:07:14 звернувся ОСОБА_2 з заявою про те, що ОСОБА_1 не виконує рішення Ковпаківського районного суду м.Суми від 22.06.2016 року про зобов'язання не чинити перешкод у спілкуванні з дитиною. Попередня кваліфікація злочину ч. 1 ст. 382 КК України.

З обставин обвинувачення вбачається, що до внесення відомостей до ЄРДР минули дні 20.09.2016, 22.09.2016, 08.10.2016, 11.10.2016, 18.10.2016.

На час внесення відомостей до ЄРДР, що не наступили 26.11.2016, 24.01.2017, 26.01.2017, 06.04.2017, 06.05.2017, 16.05.2017, 23.05.2017, 08.06.2017.

Узагальнюючи зміст положень ст. 214 КПК України за кожним випадком звернення з заявою про вчинення кримінального правопорушення та виявлення самостійно слідчим чи прокурором обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення вносяться відомості до ЄРДР та розпочинається кримінальне провадження.

Згідно ч. 5 ст. 214 КПК України до Єдиного реєстру досудових розслідувань вносяться відомості про:

- 1) дату надходження заяви, повідомлення про кримінальне правопорушення або виявлення з іншого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення;
- 2) прізвище, ім'я, по батькові (найменування) потерпілого або заявника;
- 3) інше джерело, з якого виявлені обставини, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення;
- 4) короткий виклад обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, наведених потерпілим, заявником чи виявлених з іншого джерела;
- 5) попередня правова кваліфікація кримінального правопорушення з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;
- 6) прізвище, ім'я, по батькові та посада службової особи, яка внесла відомості до реєстру, а також слідчого, прокурора, який вніс відомості до реєстру та/або розпочав досудове розслідування;
- 7) інші обставини, передбачені положенням про Єдиний реєстр досудових розслідувань.

Єдиному реєстрі досудових розслідувань автоматично фіксується дата внесення інформації та присвоюється номер кримінального провадження.

Згідно п.8 «Положення про порядок ведення Єдиного реєстру досудових розслідувань», затвердженого Наказом Генеральної прокуратури, від 06.04.2016, № 139, відомості про декілька вчинених кримінальних правопорушень, зазначених в одній заяві, повідомленні або виявлених безпосередньо прокурором, слідчим чи працівником іншого підрозділу, незалежно від часу їх учинення, наявності осіб, які вчинили кримінальні правопорушення, вносяться до Реєстру за кожним правопорушенням окремо.

Згідно ч. 3 ст. 214 КПК України здійснення досудового розслідування до внесення відомостей до реєстру або без такого внесення не допускається і тягне за собою відповідальність, встановлену законом.

Ураховуючи наведені положення закону вбачається, що відомості до ЄРДР внесені з порушеннями. Так не зазначено про які саме події вчинення злочину заявлено ОСОБА_2 Якщо припустити, що він

ззначив про події які передували часу внесення відомостей 21.10.2016, то очевидним є те, що у той день відомості про вчинення злочинів не могли бути внесені на майбутнє, а саме по датам 26.11.2016, 24.01.2017, 26.01.2017, 06.04.2017, 06.05.2017, 16.05.2017, 23.05.2017, 08.06.2017.

Згідно реєстру матеріалів досудового розслідування у кримінальному провадженні № 12016200440004583 від 21.10.2016 інших відомостей до реєстру не вносилося.

З наведеного вбачається, що проведення досудового розслідування по фактам невиконання судового рішення 26.11.2016, 24.01.2017, 26.01.2017, 06.04.2017, 06.05.2017, 16.05.2017, 23.05.2017, 08.06.2017 здійснено без внесення відомостей до ЄРДР, на порушення ч.ч. 1, 3, 5 ст. 214 КПК України.

Згідно ч. 1 ст. 86 КПК України доказ визнається допустимим, якщо він отриманий у порядку, встановленому цим Кодексом. Частиною 2 цієї статті визначено, що недопустимий доказ не може бути використаний при прийнятті процесуальних рішень, на нього не може посилатися суд при ухваленні судового рішення.

Таким чином докази які збиралися, щодо вчинення злочинів 26.11.2016, 24.01.2017, 26.01.2017, 06.04.2017, 06.05.2017, 16.05.2017, 23.05.2017, 08.06.2017 є недопустимим і суд не може посилатися на них при ухваленні вироку.

Ураховуючи наведене у сукупності суд вважає, що стороною обвинувачення не надано достатніх доказів на підтвердження обвинувачення ОСОБА_1 у вчиненні злочину передбаченого ч. 1 ст. 382 КК України, а тому її слід виправдати.

Речові докази, приєднані до справи слід зберігати у матеріалах справи.

Керуючись ст. 374 КПК України, суд

УХВАЛИВ:

Визнати ОСОБА_1 невинуватою у пред`явленому обвинуваченні у вчиненні злочину передбаченого ч. 1 ст. 382 КК України та виправдати.

Речові докази зберігати у справі.

На вирок може бути подана апеляційна скарга до Сумського апеляційного суду протягом тридцяти днів з моменту його проголошення, обвинуваченим у той же строк з часу отримання копії вироку.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Копію вироку негайно після проголошення вручити обвинуваченому, прокурору та іншим присутнім учасникам розгляду. Відсутнім учасникам розгляду направити копію вироку не пізніше наступного дня після проголошення.

Суддя

В.Г. Костенко